

HOL-erikoisnumero

HILLE

Tampereen yliopiston historianopiskelijoiden ainejärjestölehti

ILLUMINAATIT

ÄÄRIKESKUSTALAISET

YHDESSÄ
ONNISTUMME!

LIITY MEIHIN
WWW.SPECIA.FI

Humanisti!

Meiltä saat apua työnhakuun ja urasuunnitteluun sekä tietoa humanistien sijoittumisesta työelämään.

Olemme yleisakateemisten alojen asiantuntijoiden ja opiskelijoiden ammattijärjestö. FM-jäsenemme työskentelevät asiantuntijoina ja esimiehinä esimerkiksi suunnittelu- ja kehittämistehtävissä, projektiammattilaisina, hallinnon, koulutuksen tai myynnin ja markkinoinnin alalla.

Tehtävämme on tukea jäsentemme työllistyvyyttä, mahdollistaa oman osaamisen kehittäminen sekä tarjota jäsenillemme arvokkaat ammatilliset verkostot. Vaikutamme osana Akavaa myös reilujen työehtojen ja oikeudenmukaisen palkkauksen turvaamiseksi.

TULE MUKAAN!

Asiantuntijat ja ylemmät toimihenkilöt ry

toimitus:
Jyri Tuokko
Konsta Kolehmainen
Oskari Jokinen

Hileellä on transsendentti omalakinen linjansa. Tai sitten ei.
Olemme hallituksesta ja valtamediasta riippumaton vaihtoehtojulkaisu.

-
- 2.....Rakastakaa SPECIAA
4 - 5.....Vakipalstoja
6 - 10.....HOL-liite
11.....Viesti tukijaltamme
12 - 13.....Maisemia Armonkalliolta
14 - 15.....Äärikeskustalaisuus on tulevaisuus
16 - 17.....Vieraileva kolumnisti Jouko Piho: Illuminaatit
18.....Politiikka on historiaa
19.....Kirjeitä toimitukselle
20 - 23.....Inhimillisiä hengentuotteita
-

"Ulostaminen on myös ulostuksen menettämistä, mikä voi tuntua ahdistavalta.
Näin ollen näemmekin pikkulapsissa pyrkimystä syödä ulostustaan."

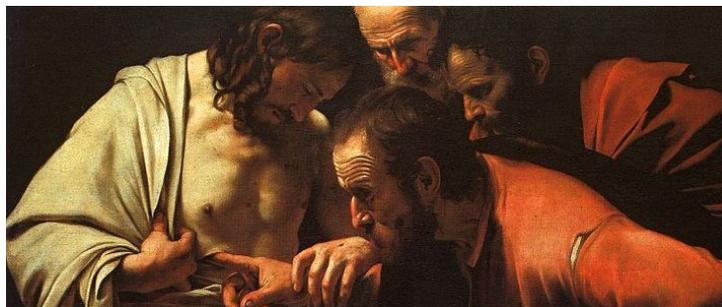
PÄÄKIRJOITUS // 1/16

Moronääs lukijat ja lukutaidottomat! Keski-ian kynnystä lähestyvä HiLe on päättänyt hankkia kasvojenkohotuksen ja ehkä käynyt muutenkin kuntosalilla. Koska uudestavuodesta on kulunut vasta parisen kuukautta, ovat lupaukset olleet vielä helppo pitää, jonka vuoksi HiLe on ehompana kuin ehkä koskaan. Olemme myös ottaneet askeleen kohti toimivampaa digitalisaatiota, jonka seurauksena HiLe on pyritty saattamaan sähköisesti nautittavaksi entistä vaivattomammin Issuun kautta. Voi juku kun 2010-luku on hyvää aikaa elää. Sen lisäksi, että tämä on Vuoden Ensimmäinen Ja Hieno Uusi HiLe, niin tämä on myös Historian Opiskelijain Liiton kevätseminaarin teemalehti ja infopläjäys, rakkaalta toiselta nimeltään siis HOL-lehti eli HoLe. Näillä sivuilla on siis tieteellisesti määritelty sekoitus tiedettä ja taidetta, hupia ja hyötyä.

Seminaarin teemanahan on tällä kertaa ”Kulttuurien kohtaaminen”. Tarina siitä kun mamut ja matut vaan muuttaa ja tunkeilee. Sivilisaatiot törmäävät yhteen ja heimokansat huokaavat. Hetken ajan Tampere ja sen yliopisto ovat yleissuomalaisen historiakonferenssin kohtauspaikka, jossa eri suomalais-ugrilaiset heimotoverit tapaavat toisensa ensin äkkinäisen hyvinvoinnin, sitten myöhemmin jopa yhteiskunnalliselle tasolle menevän pahoinvoinnin merkeissä. Aihe on, järjestäjätahon tunnetun viraalisympäntämisen ja tyylitajun mukaisesti, ajankohtainen ja keskustelua herättävä. Totuuden torvena toimivan puoluelehden toimituskunta ei häpeäkään tuoda ilmi sen omaa näkemystä tähän historian lopettavaan muukalaiskysymykseen. Emme koe missään määrin oikeutetuksi, että näille turaaneille kuuluvan kalevalaisen kansan kankaille sallitaan keidenkään epäsuursuomalaisten ainesten tuleminen. Kaikilla kansoilla kuitenkin on se oma kotinsa, suomalaisilla-mut-ei-siis-saamelaisilla Suomi, kurdeilla Kurdi(-landia, -la, -koski, -stan?). Meidän kulttuurillemme ei

yksinkertaisesti käy se, että tänne karrätään kaikenmaailman vasarakirveitä tai indoeurooppalaisia lainasanoja. Myöskin ne sellaiset piispmaamit saisivat pitää sen oman uskontonsa sillä omalla puolella. Onhan se kumminkin outoa, että ne mukamas suomalaiset hakevat ulkomailta sotilaskoulutusta edistääkseen takaisin kotivaltiossa vallankumoustaistelua. Ei yhteiskunnat kestä sitä, että Afrikasta leviää jotain ihmisiä, jotka sitten asuttavat koko maapallon. Se on fakta. Sori siitä.

Oskari Jokinen

Puhis

Minä, Mikko Matias Laaksonen, jonka Patinan opiskelijat ovat valinneet ainejärjestömme puheenjohtajaksi. Vakuutan täten, että minä puheenjohtajan toimessani tulen vilpittömästi ja uskollisesti noudattamaan ja voimassa pitämään Patinan hyvää meininkiä ja menoa, sekä kaikin voimin edistämään Patinan opiskelijoiden menestystä (vapaa muokkaus Presidentti Urho Kekkosen virkaanastujaispuheesta vuodelta 1956 - ei sillä että vertaisin itseäni mitenkään Kekkoseen, olenhan kuitenkin paljon huonompi hiihtämään).

Eliikkäs, intoa ja odotusta täynnä olen nyt aloittanut työni Patina ry:n puheenjohtajana vuodelle 2016. Kiitos vielä tosiaankin kaikille patinistitovereilleni tästä luottamuksesta ja vastuusta. Olemme saaneet tälle vuodelle erinomaisen ja innokkaan hallituksen, joka onkin heti lähtenyt toteuttamaan työtään kaikkien patinistien huviksi ja hyödyksi. Hyvänä esimerkkinä porukkamme innokkuudesta ja ahkeruudesta onkin juuri nyt HOL-seminaari,

jonka menestyksekkään toteutuksen eteen monet patinistit ovat nähneet huomattavia määriä vapaaehtoisia työntunteja. Haluankin tässä käyttää hieman palstatilaa kiittääkseni koko Patinan puolesta kaikkia teitä, jotka olette työskennelleet seminaarin onnistumisen eteen! Ja totta tosiaan HOL-seminaari on nyt täällä! Haluankin toivottaa vielä kertaalleen kaikki historiaa opiskelevat toverimme erittäinkin tervetulleiksi Patinan vieraiksi tänne Tampereelle! Olenkin täysin varma siitä, että seminaari (ja sitä seuraavat iltamenot) tulee olemaan kaikille mukava ja antoisa viikonloppu tämän muutoin niin loskaisen ja synkeän ilmapiirin keskellä. Seminaarin aiheena on tosiaan tällä kertaa kulttuurien kohtaaminen, ja aiheeseen liittyen voisinkin todeta että pyrkikää viikonlopun aikana kohtaamaan toisianne! (Vaikkei eri yliopistojen historianopiskelijoiden välillä luultavimmin suuriakaan kulttuurisia eroja ole).

HOL-seminaari ja viikonloppu Tampereen kauniissa kaupungissa on mitä erinomaisin hetki rentoutua hieman, todeta että ainakin tällä hetkellä opintotuki riittää vielä pieneen hauskanpitoonkin ja tutustua uusiin ja mielenkiintoisiin historianopiskelijoihin, jotka ovat saapuneet tänne vähän kaikkialta. Elikäs, lyhyestä virsi kaunis. Kiitos vielä kerran mahdollisuudesta toimia mahtavan ainejärjestömme puheenjohtajana, ja antoisaa sekä mukavaa seminaariviikonloppua teille kaikille! Nähdään seminaarimeiningeissä sekä sitseillä!

Mikko Laaksonen

Patina ry:n puheenjohtaja 2016

Opiskelijakulttuurien kohtaaminen

Opiskelijaelämä on käsite, josta ihmisillä on vaihtelevia mielikuvia. Yhdelle se tarkoittaa haalareita ja bileissä käymistä, toiselle se on loputtomien luentojen, kirjojen ja tenttien synonyymi. Yhdelle se on vapun viettoa valkolakki päässä ja toiselle alkoholin

monotonista liikakulutusta. Yhtä kaikki opiskelijaelämä on merkityksellistä aikaa, ainutlaatuinen mahdollisuus tutustua uusiin ihmisiin, pitää hauskaa ja verkostoitua. Uusille fukseille se on sekava ja monimutkainen uusi maailma.

Joka syksy kun uudet opiskelijat saapuvat, alkaa kulttuurien kohtaaminen. Ylioppilaskunta ja ainejärjestöt järjestävät erilaisia tapahtumia integroidakseen uudet opiskelijat osaksi opiskelijayhteisöä. Opiskelijatuutoroinnin tarkoitus on integroida uudet opiskelijat yliopistoyhteisöön, ja keinoja on lukematon määrä. Miten tuutoroinnista saataisiin enemmän irti ja miten fuksit saataisiin kokemaan itsensä tervetulleiksi, on kysymys jota kaikkien ainejärjestöjen tuutor-vastaavat pohtivat. Miten varmistetaan se, että kaikki opiskelijat lähtökohdista riippumatta voivat tuntea kuuluvansa osaksi omaa ainejärjestöään ja yliopistoyhteisöä?

Mallia otetaan meiltä ja maailmalta. Mitä teekkari voi oppia humanistilta, mitä insinööri boomarilta? Mitä n:n vuoden opiskelijat voivat oppia fukseilta? Otetaan muilta opiksi ja jaetaan tietomme, jotta pyörää ei tarvitsisi keksiä joka kerta uudestaan.

Max Liikka

Opiskelija- ja tutorvastaava

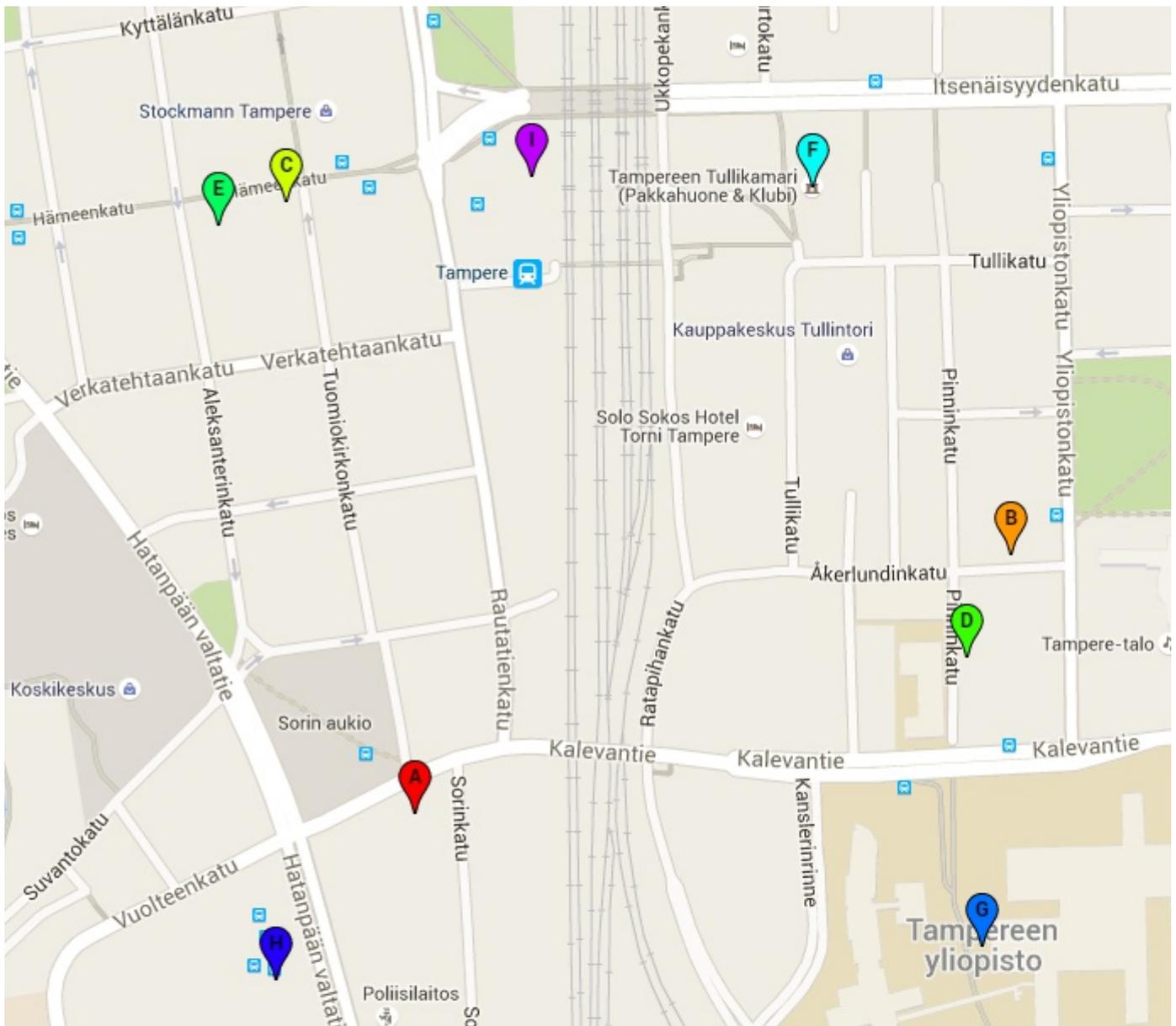
Patina Ry

HOL-seminaari Tampereella

- A.....Sorin sauna
- B.....Dream Hostel
- C.....Ravintola Tiikerihai
- D.....Klubi 57
- E.....Omena-hotelli
- F.....Klubi/Pakkahuone
- G.....Yliopisto
- H.....Linja-autoasema
- I.....Rautatieasema

Tampereen HOL-kartta
Tämä kartta on luotu ohjaamaan HOL-seminaariin osallittuvaa humanistia mukavasti paikasta A paikkaan I. Tällöin ei tarvitse vahingossakaan kysyä neuvoa epäilyttäviltä paikallisilta. Olet myöskin turvassa jos se taskussa oleva älypuhelin pettää ratkaisevalla hetkellä.

Karttaan on laitettu kaikki tärkeät paikat, joihin seminaariin osallistuva mahdollisesti löytää tiensä. Merkinnot löytyvät niin joukkoliikenteen sijoittumisesta, paikallisesta yliopistosta ja seminaarin jälkeisistä jatkoapaikoista. Tämän kartan valmistumisen yhteydessä ei ollut vielä varmistunut, että toimiiko ulkopuolisten vierailijoiden majapaikkana Omppuhotelli vai Dream hostel, joten laitettiin molemmat tähän. Kuten karttaa lukemalla huomaat, sijoittuvat kaikki kohteet hyvin lähelle toisiaan. Mahdollisuudet selvittää reissusta hyvin vähäisellä liikkumisella (=eksymisvaaralla) ovat erittäin hyvät. Tarpeen ei myöskään ole liikkua kaupungin hämärille lähiöalueille, ellei seikkailunhalu yllätä. Liikkuminen tapahtuu onnellisesti keskustan sivistyneellä alueella, lähellä Soldiers of Odinin partioimaa aluetta, eli turvallisuustilanne on varmasti taattu.

Seminaariaikataulu

Lauantai

SEMINAARI:

- 10.45 Seminaarin avaus, Patina ry:n alkusanat
11.00–11.45 Pekka Masonen, FT, Tampereen yliopisto: ”Alastomat japanilaiset ja länsimainen katse. Esimerkki kulttuurien kohtaamisen tutkimuksen asenteellisista ongelmista”
12.00–12.45 Alekski Huhta, tohtoriopiskelija, Turun yliopisto: ”Uhreja vai osallisia? Suomalaiset ja rasismin historia”
13.00–14.00 Lounastauko ravintola Juveneksessa
14.00–14.45 Miikka Tamminen, FT, Tampereen yliopisto: ”Saraseenejä, hagareenejä vai pakanoita? Keskiaikaisia viholliskuvia islaminuskaisista”
15.00–16.00 Paneeli

PANEELI: ”Ajankohtaisia kysymyksiä maahanmuutosta”

- Sanna Marin, kansanedustaja (sd)
Mikko Lahtinen, filosofi ja politiikan tutkija
Tiina Palovuori, Pirkanmaan PS-Nuorten puheenjohtaja, Perussuomalaisten Nuorten järjestö- ja viestintäsihteeri ja PS-Nuorten tuleva toinen varapuheenjohtaja (2016), biotekniikan opiskelija
Ali-Reza Abdali, Kokoomuksen kunnanvaltuutettu Kangasalta
Juha Karjalainen, Oulun ja Kainuun Perussuomalaiset Nuoret ry:n toiminnanjohtaja ja hallituksen jäsen sekä Perussuomalaiset Nuoret ry:n hallituksen varajäsen, historianopiskelija
Paneelin vetäjä: historianopiskelija Tiina Heikkilä Patina ry:stä

16.00 Seminaari päättyy

ILTAOHJELMA

- 19.00 HOL-sitsit: kulttuurien kohtaaminen
19.00 HOL-jatkot saunalla
n. 23.00 Yhteiset jatkot Klubi 57:ssä

Sunnuntai

- 12.00 Historian Opiskelijain Liiton kokous

**Itä meidän tai:
Kuinka lakkasin pelkäämästä Itä-Tamperetta
ja opin rakastamaan lähiöitä**

Hei, sinä ihana ja tervetuloa Tampereelle! Vahva ja viisas ainejärjestömme tilasi minulta, Itä-Tampereen veteraanilta, selvityksen Tampereen nähtävyyksistä ulkopaikkakuntalaisille. Ja kun totuus kutsuu, minä vastaan ja te kuuntelette. Tavoitteenani on tässä lyhyehkössä esittelytekstissä tarjota juuri Sinulle Informatiivinen ja Ikimuistoinen™ tietopaketti siitä, mitä kaikkea hupaisaa voit täällä Pohjoismaiden Suurimmassa Sisämaakaupungissa nähdä ja kokea. Tampereen voi jakaa kahteen osaan: Tammerkosken länsi- ja itäpuoleen. Näistä keskityn ensinnä jälkimmäiseen.

Ojenna kätesi, niin vien sinut romanttiselle kuutamokävelylle kauas itään. Tampereen varjeltu ja salaisena pidetty sydän sykkii idässä, Kaukajärven kupeessa. Kaukajärvi on Tampereen epävirallinen mutta eloisa keskus, jota ympäröivät lukuisat anniskeluravintolat, kuvankaunis järvimaisema sekä funktionalistinen arkkitehtuuri. Ainutlaatuiset kulkuyhteydet ja läheinen sijainti Hervantaan tekevät Kaukajärvestä turistien saastuttamattoman mutta omaleimaisen vierailukohteen esimerkiksi kevätseminaariin osallistujille.

TKL:n siniset linjat 9 ja 10 ajavat meidät ainutlaatuiseseen, ajatonta neuvostohenkistä betonihelvettiä henkivään Tampereen ensimmäiseen lähiöön. Pysäkillä (Keskisenkatu tai Keskisenkatu 6) poistuessamme, täyttää keskustan ihmishelvetistä vapaa raikas ilma hengitystiemme. Tunnumme välittömästi saapuneemme kotiin tai kodinkaltaiseen kaupunginosaan. Riippuen saapumissuunnastamme, on edessämme joko Itä-Tampereen monoliitti, Kaukajärven kuuluisa 13-kerroksinen kerrostalo Vanilja, tai nuoria urheilusankareita kouluttava S-Sentteri (ent. Tappara-Sentteri). Kävellessämme Keskisenkatua syvemmälle itään, huomaamme vasemmalla puolellamme säkenöivän kauppa-alueen. Olemme saapuneet Kaukajärven keskustaan, jossa lukuisat palvelut apteekista S-Markettiin odottavat vierailuamme.

Kaukajärven keskustan välittömässä ympäristössä huomaamme kaksi kilpailevaa anniskeluravintolaa; näistä *Pub Kaksikko* tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden nauttia laatuoluista lukuisten baaripelien (darts, biljardi ja karaoke) äärellä, kun taas Kaukajärven legendaarinen *Goljat* tutustuttaa Sinut itätamperelaiseen

mentaliteettiin hurmaavalla kanta-asiakaskunnallaan. Jatkamme noin 500 metriä Keskisenkadun rotvallin reunaa pitkin, ja huomaamme oikealla puolellamme Kaukajärven piilotetun smaragdin, *Pub Kivitaskun*. Kivitasku tunnetaan lukuisista kulinaarisista vaihtoehtoistaan, ja nälän kurniessa kulminoituu romanttinen iltakävelymme annokseen uppoaistettuja siipiä vauhditettuna Kaukajärven Coronalla, Karhun kolmosella kera limetin. Paikallinen erikoisjuoma '*Vuorentaustalainen*' on myös pakollinen kokemus osana Tampereen vierailua riippumatta siitä, mihin anniskeluravintolaan pysähdyt.

Kolme paikallista autenttisuudella kyllästettyä kuppilaa mahdollistavat koko viikonlopun kestävän pubcrawl'n tässä liian usein ylenkatsotussa kaupunginosassa, ja jokainen juottoloista tarjoaa uniikin juomiskokemuksen joko miljöön, asiakaskunnan tai aktiviteettien puolesta. Mikäli väkijuomien kittaaminen ei ole juttusi, on Kaukajärven uimaranta vain kivenheiton päässä keskustasta. Tätä kansallisromanttista järvi-idylliä korostaa esteettinen hiekkaranta, josta veteen pulahtaminen puhdistaa mielen kaikista heikkouksista krapulasta turkulaisuuteen. Picnic-retki oman ainejärjestösi kanssa Kaukajärven rannassa on melkein pakollinen osa vierailuamme tänne Tampereen aitona ja vahvana sykkivään sydämeen.

Kaikista hurjimmille seikkailijoille löytyy Kaukajärvestä itään aito ja alkuperäinen Annala, joka tarjoaa ulkopaikkakuntalaisille palveluitaan, esimerkiksi laadukasta kioskiruokaa. Noin 7 kilometriä Kaukajärvestä takaisin länteen löytyy jälleen suuri ja mahtava yliopistomme, sekä keskusta-alueen lukuisat baarit ja ravintolat. Kosken länsipuolella ei ole juurikaan kokemuksen arvoista, ja allekirjoittanut neuvookin pysymään kaukana erityisesti Tesomasta, ellei halua matkamuiستoksi puukosta haimaan ja ryömiä Tesomajärvenkadun Siwaan kuolemaan. Ei ole vitsi.

Toivottavasti nautit vierailustasi Tampereelle, ja kysymysten noustessa neuvoo allekirjoittanut enemmän kuin mielellään nuoria ja uteliaita kaupunkituristeja, joko henkilökohtaisesti tai ryhmissä.

Niko Jordman
PR-, tasa-arvo-, feminismi- ja beerpongvastaava,
kaupunkiopas (evp.)
Patina ry

ASIOITA, JOITA OLEN OPPINUT HOL- SEMINAARISSA

Mielestäni voin kutsua itseäni hyvällä omallatunnolla HOL-veteraaniksi. Olen nimittäin rämpinyt läpi jo kuusi HOL-seminaaria: kaksi Tampereella sekä yhdet Jyväskylässä, Oulussa, Helsingissä ja Joensuussa (Turku, tämä valinta ei ole ollut tarkoituksellinen). Jyväskylässä olin vuonna 2012, Oulussa 2014 ja Helsingissä sekä Joensuussa 2015. Nyt olen kenties saavuttanut HOL-urani huipun: paikan Patinan HOL-yhteysvastaavana, sekä tietenkin luottamustehtävän ja taivaspaikan itse Historian Opiskelijain Liiton sydämessä. Olen myös ollut järjestämässä tätä seminaaria, jonka vieraana toivottavasti luet tätä (nyt tiedät, kenelle lähettää vihapostit ja pernarutot). Seminaarin teemasta kiitos kuuluu nimettömälle lähteelleni Kronoksessa (kiitos Miia). Koen velvollisuudekseni monesta seminaarista selvinneenä sotasankarina jakaa oppejani seuraaville sukupolville. Tähän työhön olen pyytänyt avuksi nimeltä mainitsemattomat Polhon ja Kronoksen HOL-vastaavat, jotka ovat olleet tukenani retkilläni tuntemattomaan.

ASIOITA, JOTKA HOL-SEMINAARI MINULLE OPETTI

- Matkalla Jyväskylän HOL-seminaariin vuonna 2012 opin, että Wunderbaumia ei kannata vetää suojaussistaan kokonaan kerralla. Tulos: koko auto haisi vessanraikastimelta.

- Samaisella, ensimmäisellä seminaarimatkallemme loimme yhdessä rikostoverieni kanssa kenties jotain kuolematonta: soittolistan, johon oli kerätty yhteen maailman huonoin musiikki. Voit kuunnella sitä tästä: <https://open.spotify.com/user/kukkaketo69/playlist/26P86C5zzDF1bRKu0Wma48>

- Soittolistan kuuntelu ja varsinkin Ari Koivusen tuotannon hallitsematon huudatus eskaloitui jyväskyläläisessä asunnossa tilanteeseen, jossa iäkäs naapuri joutui keskeyttämään ilonpidon ja vetoamaan omaantuntoomme kertomalla, että naapurissa asuu ”sairaita ihmisiä, jotka yrittävät nukkua”.

- Harjoittelimme Ari Koivusen Hear my callin niin, että osaisimme sen ulkoa. Tuloksena oli performanssi, joka toistui pitkin iltaa, mutta jota

tuskin kukaan halusi kuulla.

- Jyväskylän seminaarireissulla opin yllättävän monen keskisuomalaisen historianopiskelijan olevan ainakin hiusten pituuden ja kiinnostuksen kohteiden perusteella kotoisin jostain päin Keski-Maata.

- Kyseisen seminaarin sitseillä opin, pukukoodin ollessa ”kansakoulu”, sen rikkomisesta pukeutumalla hienoimpaan kiinalaistyylyiseen iltapukuusi seuraavan rangaistuksen, jossa joudut simuloimaan murtsikkaa koko juhlakansan edessä.

- Ensimmäiseltä seminaarimatkaltaamme jäi tavaksi käyttää kaikilla reissuillamme karvalakkeja, joka paikassa, kaiken aikaa. Oulussa tämä, yhdistettynä paikallisten agitoimiseen puheilla Oulusta osana Lappia, oli mielestäni erityisen onnistunut etelän hetelmien trolli.

- Matka Ouluun voi olla hyvin kinkkinen. Periaatteessa sen pitäisi kestää Tampereelta noin 5-6 tuntia. Jostain syystä saimme siihen kulumaan kuitenkin 10 tuntia.

- Kyseinen reissu alkoi muutenkin epäonnisten tähtien alla, kun suunnitelma letkassa ajamisesta kariutui jo ensimmäisiin liikennevaloihin, josta kaikki kolme patinalaisilla miehitettyä autoa kääntyivät eri suuntiin. Ajoimme lopulta Ouluun kaikki eri reittiä.

- Sunnuntaina kävimme brunssilla paikallisessa ravintolassa. Sattui olemaan vielä isänpäivä, joten kunnioitimme tätä juhlapäivää krapulaisilla olemuksillamme, karvalakit päässä. Ohessa kuva siitä, mitä todella tapahtui.

- Paluumatkalla yhden matkalaisen himo, joka kohdistui ABC-liikenneasemien lasten lehtipihviannokseen, vaati tyydyttämistä. Ensimmäinen annos ei riittänyt, joten matkalainen päätti tilata toisen, tällä kertaa pelkän pihvin ilman lisukkeita (3 e). Pitkähkön odottelun jälkeen hieman hämmentyneen ja erittäin tahriintuneen näköinen kokki saapui toimittamaan tilatun lehtipihvin henkilökohtaisesti.

- Allekirjoittanut löysi kyseisellä ABC-liikenneasemalla uuden puolen itsestään. Huomasin nimittäin näyttäväni krapulassa SDP:n puheenjohtaja Antti Rinteeltä. Siitä asti olen vaalinut hellästi alter egoani, jonka annan tulla

esiin vain valituissa tilaisuuksissa.

- Helsinki on HOL-kaupunkina tyylikäs, mutta persoonaton (sori). Helsingissä ei ole rajaseutujen eksotiikkaa, mutta sillä on onneksi tarjota loisteliaimmat puitteet. Ylioppilastalolla bilettämisen jälkeen tuntui masentavalta palata koti-Manseen juhlimaan kyltereiltä vuokratuissa tiloissa.

- Joensuu on kiva ja nätti kaupunki, mutta sinne ajaminen halki pimeyden oli pelottavaa. Itseäni jännitti itse asiassa niin paljon, että vaihdoin kolme kertaa autoa saadakseni mahdollisimman turvallisen menopelin alle. Onneksi tutun ja turvallisen Matka Keskimaahan -soittolistan soittaminen auttoi lievittämään pahimpia neurooseja.

- Joensuun sitseillä paikalle oli purjehtinut yllättävän paljon oikeistolaisten laulujen kannattajia. Tämä tietenkin oli kuin punainen vaate punayliopiston kasvatille. Rohkea valinta oli painattaa lauluvihkoon Finlandia, Maamme-laulu ja Siniristolippumme.

- Joensuun sitseillä teemana oli Karjala. Tulos: oluttötsiä ja verkkareita silmäkantamattomiin.

- Voiko olla, että Joensuun keskustassa on vain yksi Alko?!

- Aloitteestani ajelimme pitkin Joensuun keskustaa taksilla. Mielestäni tämä oli 5/5 valinta kovan idän lumimyrskyssä. Paikalliset nauroivat pelleilyllemme.

- Joensuulaiset järjestivät mukavat jatkot, joita tosin päätin terrorisoida pakkomielteelläni tunkea joka väliin Matka Keskimaahan -listan biisejä. Olin rehellisesti sanoen yllättynyt, ettei paikallisten mielestä Crazy Frog ole se biisi, joka oikeasti starttaa bileet.

- Joensuussa minä ja kaksi rikostoveriani päätimme toteuttaa HOL-vallankumouksen. Kannattaa olla kartalla 13.3. HOL-kokouksessa karaokeravintola Tiikerihaissa (happy hour klo 12-19)!

Kuten huomasitte, en ole juurikaan oppinut asioita historiasta. Olen kuitenkin oppinut paljon asioita itsestäni, soittolistoista ja Wunderbaumin oikeaoppisesta käytöstä. Nauti sinäkin tästä HOL-seminaarista, ja muista tehdä eppisiä asioita! Tai ihan vain chillata ja nauttia Wunderbaumin tuoksusta; it's up to you.

Lämpimästi tervetuloa HOL-seminaariin, toivottaa

Patinan HOL-vastaava Essi

If you were discovering new worlds here tomorrow you'd wear a Rolex

The Oyster Perpetual Explorer II
is the watch of choice when
adventure is second nature.

Extreme environments have always been real-life
proving grounds for Oyster watches.

The Explorer II is natural heir to the Explorer as
a reliable guide, a tool and a companion for explorers,
speleologists and vulcanologists. When it was
launched in 1971, the Explorer II set new standards
for chronometric precision, strength, autonomy and
clarity. It features a distinctive 24-hour hand, an
invaluable aid to distinguish daytime hours from
night around the poles and beneath ground.

ROLEX

MAISEMIA ARMONKALLIOLTA

Elämme lähes apokalyptisessa katastrofien täyttämässä maailmassa. Vihanpito on ilmeistä. Odotamme kolmatta maailman sotaa, katselemme nykyisten sotien etenemistä toisten fokuksen keskittyessä Kristuksen 2. tulemiseen. Silloin kun toisia ei katsota pahalla silmällä, on hetki aikaa katsella elämäntapamme turmelevaa vaikutusta.

"Olen kuitenkin optimisti enkä usko, että ihmiskunta potkaisee tyhjää juuri kun se on päässyt niin pitkälle, että kaikki alkaa käydä todella mielenkiintoiseksi." – Stephen Hawking. Ehkä toivoa on vieläkin.

Kuinka sitten kuuluisi toimia maailmassa, jossa meitä taviksia ympäröi mitättömät toimijaverkostot, joiden vaikutus on häviävä eteneviin itseään ruokkiviin katastrofeihin? Minäpä lausun teille totuuksia selviytymisestä. Kyseessä on eräänlainen totuuksista koostuva tulevaisuusselonteko. Te ette pidä totuuksista ja minulle sanottiinkin: *"Hyvin sopimatonta pilaa. Teissä ei ole lainkaan tieteellistä vakavuutta"*, mutta lakkasin välittämästä näistä ylimielisten kusipäiden lausunnoista. Opponenteiltani uupui selvästi ote todellisuuteen. Totuus on kaukana alati jatkuvasta mielipiteiden taistosta. Totuus on kuin tiede, johon kirjoitukseni pohjaa.

Ensinnäkin olisi hyvä käsittää, että kaikki tiedostamamme katastrofit jokaisella ihmiselämäntasolla ovat vain ihmiskeskeisen maailman ympärilleen luoma illuusio. Oman henkilökohtaisen astraalitason merkityksettömyyden ymmärtäminen on ensimmäinen askel kohti kollektiivisesti vellovaa ihmismassaa, joka kairaa röörin läpi jokaisen haasteen asettaman seinän. Ruvetaan samanlaisiksi. Individualismi on perseestä. Johtajatyypit ovat perseestä. Kansallismielit ovat perseestä. Suomi on perseestä. Perseiden lukumäärä on huumaava. Näettehän itsekkin, mihin turha arvovaltaisuudentunne ja itsensä erikoisena pitäminen johtaa. Se johtaa esim.

lumisokeuteen. Turha kuvitellakaan, että olisit tärkeä valkoinen mies valkoisesta maasta, koska sulla piisaa lautasella valkoista leipää, joka herran päivä yllin kyllin. Olet turha.

Mitkö sitten tarkoittaa olla samanlainen? Se on kaukana siitä, millaisia olemme nyt. Nykyisyydelläkin on taustansa. Tausta on se, että näytetään jumalilta, jotka ovat halunneet luoda ihmiset peilikuvikseen. Ollaan jumalia. Jumalat ovat erilaisia. Jumalilla on persoona. Tiedostivatko jumalat aikanaan luodessaan ihmisiä, millaisilla äpäriillä ne maailman täyttävätkään? Teoriani on, että ne olivat erityisen tietoisia. Ihmiset ovat jumalia, jotka loivat lisää jumalia huoratessaan jumalten kanssa. Juodaan punaista viintä. Punainen on rakkauden väri. Humallutaan. Vajotaan. Rakastutaan. Vahinkolapsia syntyy. Antiikin Kreikan Haades ja Rooman Mars olivatkin vain ihmisiä, joilla oli hassut nimet, jotka vahingossa tunkivat mulkkunsa Dionysokseen ja Junoon. Ja ellette huomanneet, oma Jeesus Nasaretilaisemmekin oli vain ihminen. Meitä ohjaa inhimillisuus. Meitä ohjaa heikkous.

"Jesus can comfort you but not today" – Vern Schillinger. Ja huominen on jo tänään!?

Aina Darwinista lähtien vähintäänkin pientä sisäpiiriä on kiinnostanut, millaista olisi jalostaa ihmisiä appelsiinien tavoin. 1920-, 30- ja 40-luvuilla eugeniikka otti askelia fasistitohtoreiden ja -ÄÖ.-50.-kerhon toimesta. Tavallaan romantisoin itsekkin ajatusta. Sitä, että alkaisimme jalostamaan arjalaisia, mutakuonoja, makaroneja, patinisteja, interaktiolaisia, eskimoita, gorilloja, latinoja ja keltanaamoja keskenään, se aika on koittava. Sanokaa minun sanoneen. Pankaa sanani lastenne ja lastenlastenne kurkkuun ja oikein syvälle. Kun lapsenne puhuvat ikäviä, pastori toteaa, suussanne on allekirjoittaneen sanoja. Ehkä ilkeät lapsenlapsemme avaa ovia kohti oivallista tulevaisuutta. Ehkä se tulee

häivyttämään vähitellen inhimilliset piirteemme.

Minun lienee syytä kertoa teille, miten edellä mainitsema retoriikkani tulee toteutumaan. Kolme vuotta sitten puhuttiin ironisesti vaihtareiden lukukausimaksuista yliopistoissa ja nyt ne ovat arkipäivää. Nyt puhutaan uhkaavasti koulutusleikkauksista ja ennen kuin huomaammekaan ne ovat täällä, eikä kukaan 10 vuoden kuluttua jaksa lässyttää niistä. (Ilman katkeruutta sanon, että voin maistaa jo paskan suussani. Tämän siitä saa, kun vallankahvassa ovat taloustieteilijät ja julkkikset eikä valistuneet yhteiskuntatieteilijät.) Nyt puhutaan myös uhkaavasti erirotuisten ihmisten kanssakäynnistä. Tällainen retoriikka on jo tavallaan kokenut inflaatiota, eikä vähiten 30-luvun fasistien toimesta, joihin jo viittasin. Ehkä tästä voi seurata vielä jotain kiinnostavaa. Nykyaika tuo kuitenkin lisämausteensa poikkeuksetta evoluutiobiologiaan ja niin asia ratkaistaan evoluutiobiologian oppien mukaisesti. Eli nopeuttamalla evoluutiota. Eli laillistetaan avioliitot kaikkien sukupuolten, rotujen, ihmisten, vammaisten, eläinten ja neekereiden välillä. Mitä enemmän ne naivat keskenään, sitä tasapainoisemmaksi rotu jalostuu. Ja erityisesti, sitä samanlaisemmaksi rotu jalostuu.

Askel eteenpäin: nyt ollaan jo samanlaisia! Kaikilla on sama määrä soluja aivoissa ja kehitysvammaista ajattelua ei esiinny planeettamme eri osissa. Kulttuurit menettävät merkityksensä, koska kaikki ovat samanlaisia. Kenenkään ei tarvitse kokea ylemmyyttä tai alemmuutta ja käsitteinä ne lakkaavat olemasta.

Otetaan seuraava askel. Mitä järkeä on asua ja puolustaa maatamme kynsin ja reserviläisaseharrastajien voimin. Maamme lävistää napapiiri. Tiedättekö mitä se tarkoittaa? Täällä ei kasva mitään. Oikeastaan meidän kaikkien tulisi muuttaa kolmeen viiva neljään

asutuskeskukseen ympäri maailmaa ja hylätä tuottamattomat alueet kuten Suomi ja Iidesranta. Asutuskeskusten ympärillä n. 300-500km säteellä, tulisi viljellä kaikki asutuskeskuksessa vaadittava ravinto. Ihmislaji ei ole aikoihin tarvinnut elintoimintojensa ylläpitämiseksi lihaa. Ravinto olisi vegeasfkaa, joten lakatkaa unelmoimasta marmoripihveistänne. Ajatuksena se saattaa tuntua radikaalilta verrattuna muihin lausumiini tosiasioihin, mutta juokaa kaljaa, käykää elokuvissa ja onanoikaa runsaasti. Se helpottaa vieroitusoireita. Juuri ruuantuotannon kannalta sopivia paikkoja miljardien ihmisten asutuskeskuksille ei ole monia. Esimerkiksi hedelmällinen puolikuu, vaikka Kaksoisvirranmaa, saattaisi olla eräs sopiva ympäristö. Muutetaan joukolla sinne.

Alueella ei olisi tarvetta elää sopusoinnussa luonnon kanssa, koska alueelta puuttuisi luonto. Se on lakkautettu. Alueella vallitsee vain uudenlainen ihmisluonto. Alueelta luonnon lisäksi uupuu myös kansallisvaltion status. Yhteiskunta olisi eräällä tapaa kelluva. Kaikki suorittavat tehtävänsä ja saavat palkkansa. Osa ihmisistä pitää yllä infrastruktuuria, toiset laittavat ruokaa. Kolmannet syövät safkan, mutta tekevät jotain muuta tuottavaa lajin säilyttämiseksi; esimerkiksi tutkivat todellisuuttamme, jotta ote ei karkaa. Neljännelle instanssille eli armeijalle ei ole tilaa tällaisessa yhteiskunnassa. Kenelläkään yksinkertaisesti ole tarvetta vastustaa toisia. Kaikkien tarpeet ovat tyydytetyt.

Maa ei ole kaunis. Nuorten aktivointia tarvitaan juuri nyt! Tehdään siitä kaunis ja harmoninen paikka elää.

Tämä on Patinan ja HILE:en, isänmaallisen tiedejulkaisun virallinen kanta

Konsta Kolehmainen - ympäristövastaavanne

ÄÄRIKESKUSTALAIKUUS ON TULEVAISUUS

Patinan ainejärjestön sisällä on käyty kuumaa keskustelua viimeaikoina poliittisten teemojen ympärillä. Koska keskustelun on mainittu äityneen toisinaan kiihkeydessään epämiellyttävälle tasolle ja lisäksi se on laajentunut Patinan hallituksen syytelyksi ja munattomuuden tai munallisuuden punnitsemiseksi, on selvästi aika ottaa kantaa epäpoliittisesti poliittisiin aiheisiin epäpoliittisessa julkaisussa HILE:ssä.

Täten korostan, että Patinan hallitus on kaikille poliittisille mielipiteille avoin organisaatio; huolimatta tästä täysin epäpoliittinen elin. Kaikkivoipaisuudestaan huolimatta Patinan hallitus ei voi – tarkemmin sanottuna halua – rajoittaa jäsentensä vapautta asialliseen ilmaisuun, kaikenlaisiin mielipiteisiin ja erityisesti mahdollisuutta keskustella mielipiteistään avoimesti.

Jotta edellinen ilmoitus ei jäisi vailla kontekstia kelluvaksi yksinäiseksi ilmoitukseksi, perehdytän teitä nyt erään termin merkitykseen. Termihän on: ”Äärikeskustalaisuus”! Se on poliittisena ideologiana aika keskellä. Äärikeskustalaisuus edustaa puoliväliä kahden ääripään välillä. En kuitenkaan ala määrittelemään näiden ääripään oikeudellisuutta, vaan tyydyn toteamaan, että kyse on kahdesta päästä, jotka puhuvat toisilleen ikävään sävyyn ja siitä on nyt syntynyt soppa. Siksi isken takaisin kovilla ja lasken äärikeskustalaisen kauhan hämmentämään keittoa, jottei se pala pohjaan. Tiskaaminen on riivatun kovaa tuottamatonta työtä.

Ääripäät eivät ole vain Patinan sisäinen juttu. Näen päitä joka ikinen päivä kaikkialla. Julkisessa keskustelussa ajankohtaisohjelmissa yhteiskunnan elinten johtavat virkamiehet usein puhuvat päistä vahingollisina yhteiskuntarauhan kannalta ja samalla määrittelevät itsensä tavalla tai toisella äärikeskustalaisiksi sanomalla kulkevasa kultaista keskitietä. Epätoivoisesti he viittovat päitä lähemmäs toisiaan – lähemmäs kultaista keskitietä.

Vain harvat täyttävät keskitien vaateet. Keskitien kulkijat ovat ihmisiä, jotka ovat äärimmäisen oikeassa. He edustavat kaikkia ja kaikkea

tasapuolisesti vallitsevista olosuhteista riippuen. Olosuhteet määrittää usein kansallisvaltio tai muu kyllin suuri organisaatio. Kultaisella keskitielläkin kulkee siten erilaista väkeä ja kuten sanottu keskitie ei ole ruuhkainen väylä. Lienee syytä antaa pari esimerkkiä. Kiinassa keskitien määritti aikanaan Pieni punainen kirja. Euroopan unionissa keskitien määrittää Saksa. On myös mahdollista, että organisaatio on yhteisönä liian suuri ja täten kenenkään ei ole mahdollista löytää keskitietä. Tällainen organisaatio on esimerkiksi Yhdistyneet kansakunnat. Siellä kaikki kulkevat ahnaasti omia polkujaan.

Äärikeskustalaisuudesta ja kultaisen keskitien kulkemisesta annetaan vuosittain palkinto. Palkinnon perusteena on äärikeskustalaisen ideologian globaali levittäminen. Periaatteessa palkinnon antaminen on kaunis ele, mutta. Ongelmana tietysti on, kuka voi lopulta määrittellä yhden ihmisen planeetaltamme, joka olisi kulloinkin keskitien herra. Keskitien herralle annetaan kasapäin glooriaa ja miljoona dollaria. Palkitsemisessa kyse onkin usein todellisten ansioiden sijasta fiktiivisistä kieroutuneista näkemyksistä. Varsinainen Taru keskitien herrasta.

Suomessa on yksi henkilö, joka on palkittu keskitien kulkemisesta. HILE:en toimitus onnittelee Marttia! Oikeastihan Martti ei ollut mikään keskitien kulkija. Tämän paljastaa hänen poliittinen taustansa, jota ilmeisesti palkintoja jaettaessa ei tiedetty.

”Haistakaa paska! Äärikeskusta olen minä!”

Vaikka Suomesta löytyy poliittinen Keskustapuolue, joka tällä hetkellä heiluttaa valtikkaansa Juhan johdolla, kyseessä ei ole oikeasti mikään keskusta. Juhasta ja hänen ympärilleen keräämästä joukosta näet havaitaan, että Juha on aivan liian oikealla kultaisen keskitien kulkijaksi. Suomi on ajautunut Juhan johdolla äärimmäisten talousliberaalien johtamaksi. Tämä tällainen peli on oikeastaan häpeäksi koko Keskustapuolueen maineelle, koska aidot keskitielle pyrkivät äänestäjät ovat petettyjä ja joutuvatkin suotta ikävän herjan kohteeksi.

Tiedän kuitenkin Suomestakin löytyvän aitoja äärikeskustalaisia, jotka ovat jo osin avanneet sanallisen arkkunsa ja todenneet: ”peli ei vetele”. Tästä esimerkkinä toimii vaikkapa Paavo Väyrynen, jota kultaisempaa keskitien kulkijaa tuskin kukaan voi väittää löytävänsä. Huomio! Seuraavat sanat eivät tule minun, HILE:een tai Patinan hallituksen suusta. Kerron mahdollisuuksien mukaan vääristelemättä äärikeskustalaisia totuuksia omassa kansallisvaltiossamme: ”Markka takaisin saatana!”, ”Erotaan EU:sta!”, ”Jos tahtoo viljellä vehnää Kilpisjärven rantatörmäällä, niin miksei voida tukea rehellistä farmaria”, ”Homot! Ettekö tajua avioliiton pyhää luonnetta?” ja ”Suomea ei saa päästää autioitumaan: Yhtä paljon asukkaita, joka neliökilometrille”.

Joten pidetäänhän kaikki tuo Keskitie mielessä, vai mitä?

Konsta Kolehmainen

P

A

A

V

O

ILLUMINAATIT

*Hileen
vierailevana
kolumnistina
tällä kertaa
Jouko Piho*

www.joukopiho.fi

Nykyistä maailmaa hallitsee ryhmittymä, josta käytän nimitystä illuminaatit eli (muka) valaistuneet.

Illuminaatit pystyvät toimimaan hyvin tehokkaasti, koska he hallitsevat pankkeja, hallituksia, mediaa, viihdemaailmaa (pelit, elokuva, televisio), koulutusta, oikeuslaitosta ja eri uskontojen instituutioita. Illuminaatit saavat kuitenkin kaikkein suurimman toimintavapauden sen takia, että suurin osa ihmisistä ei usko heitä olevan olemassa. Illuminaatit tekevät mitä tahansa rikoksia, koska he laskevat ihmisten epäuskon varaan. Siinä he ovat oikeassa. Ihmiset eivät jaksa millään uskoa, että niin kauheita asioita tapahtuu, mitä esim. illuminaateista poisloikanneet ihmiset ovat kertoneet. Tämä on illuminaattien turva. Mitä törkeimpiä ja uskomattomimpia asioita illuminaatit tekevät, sitä suojatummiksi he kokevat itsensä, koska he luottavat siihen, että ihmiset eivät usko, että kukaan voi tehdä sellaisia tekoja, varsinkaan tunnetut ja kunnioitetut poliittiset johtajat.

Millaisia pahoja asioita illuminaatit sitten tekevät?

Mainitsen tässä muutamia illuminaattien hirmutekoja, joista kauheudet itse nähneet silminnäkiäjät ovat kertoneet. Kaikkein hirvittävin asia ovat kahdeksan kertaa vuodessa tapahtuvat pienten lasten tappamiset uhrina heidän palvomalleen Luciferille. Illuminaatit uskovat, että he saavat lasten

murhaamisen kautta valtaa ja voimaa. Tiedän, että näin tapahtuu. Saatana pystyy antamaan seuraajilleen yliluonnollisia voimia ja suurta maallista menestystä.

Ennen lasten uhraamista heidät pakotetaan monenlaisiin seksuaalisiin perversioihin aikuisten ja eläinten kanssa.

Toisinaan tapetaan myös aikuisia, varsinkin niitä, jotka ovat jollain tavoin asettuneet vastustamaan illuminaattien valtaa.

Kapinallisen Saatanan tahtoa noudattavat illuminaatit edistävät maailmassa kaikkea, mikä on kristillistä moraalia ja kristittyjen Jumalan Raamatussa ilmaistua tahtoa vastaan. Sen tähden illuminaatit suosivat vapaata seksiä, irtosuhteita, homoseksuaalisuutta, eläimiin sekaantumista, insestiä, lapsipornoa, törkyfilmejä, seksiorgioita, prostituutiota, huumeita ja laittomia aseita. Kun illuminaateissa mukana olevat ihmiset osallistuvat näihin hirmutekoihin, he altistuvat sille tosiasialle, että heitä voidaan pakottaa tekemään mitä tahansa, koska jos he kieltäytyvät, niin heitä kiristetään sanomalla, että heidän likaiset salaisuutensa paljastetaan maailmalle. Tällä tavalla yhteisiin rikoksiin osallistuminen vahvistaa ryhmän solidaarisuutta. Illuminaatit tuntevatkin olevansa muita ihmisiä korkeammalla ja lain yläpuolella.

Illuminaattien vallalla on tuttu nimi eli Uusi maailmanjärjestys (New World Order), mikä tarkoittaa Luciferin aikakautta, Saatanan vallan aikaa. Jumala sallii Paholaisen saada absoluuttisen vallan joksikin aikaa lopunaikana, jotta silloin nähtäisiin, kuka seuraa Jumalaa ja kuka seuraa Saatanaa.

Illuminaatit elävät kaksoiselämää. Yöllä illuminaatit osallistuvat pimeyden hirveisiin tekoihin saatanallisissa rituaaleissa, mutta päivällä illuminaatit ovat kunnioitettuja ja korkealle koulutettuja kansalaisia kaikilla elämän aloilla: illuminaattien joukossa on pankkiireja, poliitikkoja, lääkäreitä, kasvattajia, lakimiehiä, toimittajia ja uskonnon edustajia. Heidä on

kaikkialla. Pahimmat roistot ovat päivittäin uutisissa esiintyviä suurina johtajina. Tavallisen ihmisen on hyvin vaikeaa uskoa, että nämä tunnetut julkisuuden henkilöt tekevät salassa hirmuisia asioita.

Illuminaattien sisäpiirissä olleiden, mutta sieltä poisloikkaaneiden todistajien mukaan, Yhdysvaltain Senaatin jäsenistä kaikki eli 100 % on illuminaatteja ja Edustajainhuoneestakin lähes kaikki eli 80-90 %.

Illuminaatit: lasten uhraaminen

Kaikki uskonnot ovat illuminaattien soluttamia ja valvomia. Kaikki maat, mukaan lukien Iran, Kiina ja Venäjä, ovat illuminaattien kontrolloimia.

Illuminaatit ovat vapaamuurareiden eliittiä. Kyseessä eivät ole vapaamuurareiden alemmilla asteilla olevat hyväuskoiset henkilöt, jotka eivät tiedä mistään mitään, mistä oikeasti on vapaamuurariudessa kysymys, vaan korkeimmille asteille päässeet vapaamuurarit, joille vasta paljastetaan, kuka heidän todellinen jumalansa on. Hänen nimensä on Lucifer. Monilla juutalaisilla on merkittävä rooli illuminaateissa, mutta juutalaiset eivät ole silti valta-asemassa. Illuminaateissa on mukana myös paljon muslimeja, kristittyjä, mormoneja, wiccalaisia noitia, pakanoita ja eri New Age -ryhmiin kuuluvia ihmisiä. Heitä kaikkia yhdistää yksi asia: Saatanan palvonta ja tulevan Antikristuksen ajaminen maailman valtiaaksi. Niinpä on todettava, että illuminaateissa mukana olevat juutalaiset eivät ole oikeita juutalaisia, vaan Saatanan synagogan juutalaisia eivätkä illuminaateissa mukana olevat kristityt ole oikeita kristittyjä, vaan ainoastaan kristityn nimeä

käytäviä luopiokristittyjä. Illuminaattien suunnitelmien mukaan maailma on jaettu 10 alueeseen. Tämä jako on sama, mikä on profetoitu jo Raamatussa, kun Johannes kirjoittaa Ilmestyskirjassa (Ilm. 17:12): ”Kymmenen sarvea, jotka näit, tarkoittavat kymmentä kuningasta, jotka eivät ole vielä nousseet valtaan, mutta saavat myöhemmin kuninkuuden yhdessä pedon kanssa, kuitenkin vain hetkeksi aikaa.” Peto on tuleva maailmanjohtaja Antikristus ja ”hetkeksi aikaa” on Raamatun ilmoituksen mukaan 3½ vuotta. Suomen pitää pyrkiä sellaiseen politiikkaan, jossa ei olla missään tekemisissä illuminaattien kanssa. Se merkitsee eroa eurosta, EU:sta ja kansainvälisten pankkien velkaorjuudesta ja siirtymistä omaan hallintoon ja omaan rahaan. Mihinkään kansainvälisen eliitin Bilderberg-kokouksiin suomalaisten ei tule myöskään osallistua. Kun näin toimitaan, niin Suomi ei tule olemaan mukana tulevassa Uuden maailmanjärjestyksen poliisivaltiossa, Antikristuksen pahassa imperiumissa, jossa kaikkien tulee ottaa itseensä pedonmerkki ja kumartaa diktaattoria. Sen sijaan Suomi kumartaa Jumalaa ja Kristusta ja edistää Jumalan valtakuntaa pimeään maailmanajan keskellä.

POLITIikka ON HISTORIAA

Mitä olivat vanhat hyvät ajat? Yleensä niistä kerrotaan niin, että vanhoina hyvinä aikoina oli aina sopivan köyhää ja runsaasti mahdollisuuksia taistella verivihollisen kanssa katkerasti. Tällainen reipas sodankäynti ja ikaikainen vihollisuus on historiallinen fakta, jonka kanssa pitää vaan elää, tai ainakin koittaa koska katala vihollinen punoo aina juoniaan. Ole valppaana! Helppoa eikö?

Historian opiskelussa on kuitenkin se tylsä puoli että kaikki poleemikkojen ja suurien sanaseppojen värikkäät tarinat muuttuvat yleensä harmaiksi ja juonettomiksi kertomuksiksi, sillä harvoin asiat ovat sitä miltä ne näyttävät. Itseasiassa ne eivät ikinä ole niin miten niiden kerrotaan olevan. Tarinoilla ikaikaisista vihollisuuksista on helppo luoda mielikuvaa sellaisesta asiasta, jolla ei periaatteessa ole mitään tekemistä sen kanssa miten asiat ovat olleet.

Ajatellaanpa vaikka hetki ristiretkiä. Ajatus siitä että vapaata Eurooppaa uhkaa diabolisen perkeleellinen saatana idästä, joka meidän pyhä tehtävä on hävittää ja siinä samalla kristikunnan pyhät paikat on pelastettava tältä kauheudelta. Saatiinhan tässä kauhea hurmos ja mylly aikaiseksi, jossa välillä hyökättiin Lähi-Itään ja välillä vähän omiinkin kaupunkiin miten nyt ikinä reissut perusteltiin. Välillä kävi jopa niin surkeasti kun ristiretkeläiset saapuivat Lähi-Itään, he huomasivat että täällähän muslimit ja kristityt elää ihan sovussa keskenään, kauhea pettymys! Ei kotona kerrottu tarina näin mennyt! Hämmentävää. Ajatellaanpa ristiretkiä sittenkin arabien näkökulmasta, koska se voi antaa kivasti perspektiiviä, sillä ovathan he kuulemma nämä pahikset, jotka epätasapainottavat rauhallista ja yhtenäistä maailmaa. Tarina menee kutakuinkin näin: pohjoisesta alkoi ajan mittaan tulla pakanoita oville kolkuttelemaan ja ryöstelemään, joten turpaanhan niitä piti vetää ja kun tarpeeksi pieksi niin tajusivat sitten lopettaa ajan mittaan.

Eipä tässä ollut sinänsä sen suurempaa tarinaa kerrottavana ja jopa aikansa suuret sankarit unohtuivat, sillä asia oli puitu läpi. Onpa tylsää. Mutta mitä käy kun aikaa kuluu riittävästi ja

aletaan luomaan menneisyydestä politiikkaan sopivia työkaluja? Aikansa tarinat muuttavat muotoaan suuriksi maailmaa ravistelleiksi voimien kamppailuiksi, jossa kaksi osapuolta taistelevat elämästä ja kuolemasta maailmassa, eikä tässä maailmassa ei ole tilaa molemmille. Näitä tarinoita on kerrottu reippaasti yli tuhat vuotta ja mielenkiintoista on huomata, että sisältö pysyy samana, mutta muoto vaihtelee; totuutta on yhtä vähän kuin ennenkin. Kuitenkin tätä tarinaa on helppo myydä jokaiselle osapuolelle ja siihen on helppo lisätä leikkaa-liimaa –metodilla omia suosikkitarinoita päälle ja luoda oma vihollisasetelma. Juuri tämän vuoksi historiaa tulkitessa onkin tärkeää muistaa että harvoin asiat ovat kuin niistä kerrotaan, horinoista muuttuu nopeasti tarinoita ja tarinoista tekoja, jotka ovat perusteltavissa vain sanahelinällä, ei faktoilla.

Juho Aarikka
Patinan tapahtuma- ja shariavastaava

Kirjeitä toimitukselle

Arvoisa HILE:n lukija,

Tartun kynääni tänään kirjoittaakseni tärkeistä asioista. Saamieni tietojeni mukaan Patinassa on ollut ahkeraa keskustelua ja mielipiteen vaihtoa ihmisten kokoontumisoikeuteen liittyen. Viittaan luonnollisesti aivan ylisuuret mittasuhteet valtakunnallisessa mediassa olleeseen julkisointiin Soldiers of Odinin partiointiin. En ymmärrä lainkaan miksi media lietsoo jatkuvasti pelkoa tätä partiointia kohtaan, vaikka heidän tarkoituksenaan on vain varmistaa katujen turvallisuus. Itse olen Odinin uskovainen, ja toivon mahdollisimman monen kuulevan Hänen sanomansa näiden partioiden avulla.

Valitettavasti myös muut ajankohtaiset asiat ovat lähellä sydäntäni. Suomen hallituksen suunnittelemat heikentää opiskelijoiden asemaa ovat minusta tyrmistyttäviä. Opiskelu-oikeus on pyhä asia, mikä pitäisi mahdollistaa aivan jokaiselle. Valitettavasti itsekkin olen joutunut

kokemaan oman hallitukseni laittoman linjauksen heikentää ja jopa estää omaa opiskeluani. Tämän linjauksen uhriksi olen joutunut sen takia, että maani johto on täysin käsittämättömistä syistä päättänyt minun olevan uhka itselleni ja muille. Olen vain ajanut maani parasta ja taistellut sen vihollisia kohtaan kaikin mahdollisin keinoin, ja tästä sankarillisesta toiminnasta minut palkitaan kohtelemalla kuin rikollista. Taisteluni oikeuksieni ja maani puolesta ei kuitenkaan tule päättymään näin helpolla, ja uskon voitokkaan aamunkoiton vielä koittavan puhtaaseen maahani.

Toivotan kaikille teille sinne Suomeen voimia taistella oikeuden puolesta täältä Oslon tienoilta.

Sydämellisin terveisin:

Anders Behring Breivik

(Kirje on käännetty alkuperäiskielestä norjasta suomeksi Google Translaten avulla)

- inhimillisiä hengentuotteita -

Kosto - osa 1

Raiwo Arwidsson istahtaa penkille. Hän kaivaa taskustaan tulitikkuaskin ja poimii tupakan korvansa takaa. Hän on joutunut riisumaan kömpelöt tumpunsa ja kohmeiset sormet onnistuvatkin tiputtamaan tupakan ennen kuin se ehtii löytää tiensä huulien väliin. Raiwo kähisee hiljaisen ja turhautuneen kirouksen, päästää tulitikkuaskin tippumaan ja kauhoo ilmaa edessään saavuttaakseen tupakan ennen sen osumista asemalaiturin lumiseen pintaan, josta sen poimiminen tässä säässä olisi entistä kurjempaa. Tupakka väistelee ja ponnahtelee kuin vimmittu, kunnes se jää nalkkiin lähes jähmettyneiden sormien väliin. Huokaisten turhautuneena Raiwo kumartuu noukkimaan tulitikkuaskin ja poimii vaivalloisesti sen sisältä tikun. Ennen kuin hän pääsee sitä edes raapaisemaan tipahtaa se nilkkojen syvyiseen hankeen. Samoin käy seuraavalle.

-”Herkeähän saatana!” Raiwo mutisee ja onnistuu sytyttämään kolmannen tikun.

Ennen tupakan sytyttämistä hän lämmittelee liekillä käsiään, molempien käsien hyisiä sormia yksi kerrallaan. Tikku ehtii palaa loppuun viimeisen sormen kohdalla, mutta vetreytyneillä sormilla uuden sytyttäminen on huomattavasti helpompaa. Raiwo sytyttää vihdoin tupakkansa ja tikun loppuelämän ajan tuijottaa sen palavaa päätä, kirkkaana oranssina laikkuna vastapäistä pimeää metsää vasten. Juuri ennen kuin se sammuu, hän näpäyttää tikun laiturin reunan ylitse raiteille, sen sammussa ilmalennon aikana ja vaipuessa näkymättömiin. Raiwo vetää tumput takaisin käteensä ja poimii tupakan suustaan oikealla kädellään, jonka tumpussa on erikseen ommeltu paikka etusormelle. Kiväärillä ampumista varten.

Raiwo nostaa poikittain jalkojensa päällä olevan kiväärin olalleen ja nousee seisomaan. Hän katsoo oikealle, etsien katseella laiturin toisessa päässä olevaa toista yövahtia. Hän paikallistaa vahdin aivan rakennuksen nurkalla, jossa tämän kasvoja valaisee tulitikun oranssi kajo. Raiwo nostaa oikean kätensä ja siinä olevan tupakan tervehdykseen. Vahtitoveri nyökkää hitaasti ja katoaa nurkan taakse.

Myös Raiwo kävelee alas laiturilta, kohti asemarakennuksen lyhyttä seinustaa. Hän

vilkuilee ikkunasta sisään, pyyhkien sitä tumpullaan parantaakseen näkyvyyttä. Hän erottaa vain kamiinan heikon loimun ja sen valaiseman saapasparin. Vielä jonkin aikaa sitten hänkin makoili sen juurella, autuaan tietämättömänä kylmästä ja pimeästä. Tuo aika tuntuu nyt olevan ikuisuuden päässä. Raiwo sylkäisee ikkunalaudalle ja perääntyy ikkunalta. Hän kääntää selkensä rakennukselle ja kävelee takaisin laiturille. Hän kurottaa itsensä reunan ylitse ja katsoo kohti horisonttia, jonne raiteet häviävät. On pilkkopimeää, eivätkä edes parinkymmenen kilometrin päässä olevan kaupungin valot luo kajoaan taivaalle. Ei niitä valoja luultavasti edes ole; vasta aiemmin tänään viestinviejä tiesi kertoa, että kaupunki on nujerrettu ja viimeisiä kapinallisia metsätetään aitojen ja hautakivien takaa lymyilemästä. Laitamille ajetet vihollaiset tuhosivat generaattorit mennessään ja syöksivät kadut pimeyteen, ainakin täksi yöksi. Raiwo sylkäisee uudestaan, tällä kertaa raiteille ja viskaa tupakan perään. Se sihahtaa lähes huomaamattomasti upotessaan ohueen hankeen.

Raiwo kääntyy ja kävelee asemarakennuksen ohitse kohti metsää. Kuusien lävitse näkyy heiveröistä oranssia. Hetken ajan Raiwo hätääntyy, on vetämässä kivääriä olaltaan ja huutamassa toiselle vahdille. Hän kuitenkin jähmettyy, kurtistaa kulmiaan ja sitten rentoutuu. Hän muistaa, että hekin olivat saaneet osansa lopullisesta voitosta.

Aivan kuusikon juurella oli lymyillyt kymmenkunta kapinallista, odottaen Raiwon ja muiden lähestyvän asemaa. Heikolla hetkellä, kun sotilaat olivat jo varmistuneet ettei paikalla olisi ketään, olivat viholliset avanneet tulen. Tupakalle yrittäneet lahdattiin oven eteen välittömästi ja laukauksia vaihdettiin lähes tunnin verran. Lopulta sotilaat olivat huomanneet kapinallisten sisään jättämiä kranaatteja ja polttopulloja, joilla tilanne lopulta ratkaistiin Raiwon joukon hyväksi. Muiden ohella Raiwo oli päässyt kylvämään kuolemaa kapinallisten niskaan. Useimmat polttopullot osoittautuivat turhiksi, niiden lentäessä kapinallisten päiden ylitse pehmeään hankeen. Raiwo onnistui kuitenkin heittämään pullon puuta vasten, jolloin se särkyi ja levitti tulisen sisältönsä sen juurella tähtääviin

kapinallisiin. Pystyyn nousset viholliset ammuttiin armotta. Lopulta jäljellä oli enää kytevä metsänreuna ja haavoittuneiden vaikerrus.

Raiwo kääntää katseensa kohti asemarakennuksen takaovea. Oven edessä oleva lumi on teutaroinnin sekoittamaa ja seinustaa värjää veri, nyt jo lähes mustaksi kuivunut. Raiwo puristaa kätensä nyrkkiin ja kääntää katseensa takaisin kohti metsänreunaa.

Raiwo kävelee hitaasti kohti kuusien lomassa välkkyvää oranssia. Ruumiit palavat hyvin heikosti, etenkin niillä välineillä, joita heillä sillä hetkellä oli käytössä. Kuolleiden roviolla ei ollut kuitenkaan mitään muuta erityistä merkitystä, kuin ehkä äkillisen kostonhimon tyydyttäminen. Sen jälkeen, mitä sotilaat olivat joutuneet kokemaan, ei kukaan olettaisi, että asemalta pääsisi yhtäkään vihollista elossa takaisin. On se ja sama viskotaanko kuolleet kuoppaan täällä tai kaupungissa, tai viskotaanko laisinkaan.

Raiwo työntää kuusten oksat tieltään ja saapuu pienelle aukealle, jossa rovion hiipuvat jäänteet ovat levinneet tuulen riepoittelemina. Polttopullo ei ollut jaksanut kauaa korventaa paloaineitaan ja ruumiilta olivat pääasiassa vain vaatteet palaneet yltä pois. Kalmojen liha on kuitenkin myös useimmiten karrelle mennyttä, joskus jopa paljastaen ihonalaista punaista. Ruumiit ovat kokossa kuinka sattuvat, useimmat vatsallaan, toiset raajat luonnottomissa kulmissa sojottaen. Yksi kalmoista lepää hieman erillään muista, kyljellään aivan kokon reunalla, luultavasti siihen kasan päältä kierähtäneenä. Vaikka metsässä on lähes säkkipimeää, lukuun ottamatta kuolevan kokon valoa, voi ruumiin tuhoutuneet kasvot erottaa kuin ne valaisisivat itse itsensä. Kasvojen ohut, irti palanut iho, paljastaa altaan vaaleita läiskiiä. Tulen silpomien huulien alta paljastuu hampaita, hämmentävän kirkkaina kuin tähdet muuten mustalla taivaalla.

Raiwo kääntää katseensa näystä, lievästi kuvottuneena mutta entistä tyytyväisempänä että hän seisoo tässä ja nuo makaavat tuossa. Ero on oikeastaan vain muutamassa kosmisen arpakuution pyörähdyksessä. Vilkaisematta enää jaloissaan olevaa irvokasta näkyä, Raiwo kääntää hahmon vatsalleen saappaansa kärjellä.

Kokon heiveröinen mutta sinnikäs kajo saa varjot tanssimaan aukiota reunustavien kuusien välissä. Valon luoma kehä on kuin seinä, joka sulkee kuolevan rovion sisäänsä, kuin hauta.

Kehästä on vaikea jopa nähdä ulos ja Raiwolla kestääkin hetki erottaa mistä suunnasta hän tuli. Kehän reunan puhkaisee vain yksi aukko, katkerien saappaiden talloma kapea polku. Hän kävelee vielä kerran rovion ympäri ennen kuin lähtee suuntaamaan jälleen kohti junarataa. Raiwon kävellessä kokon laitaa pitkin hänen varjonsa seuraa häntä metsän reunaa tarpoen. Kokon sykkivä valo, sen välillä voimistuessa, välillä heiketessä tuulen kohentaessa kekäleitä, saa varjon lepattamaan, kasvamaan ja kutistumaan. Raiwo vilkuilee tummaa kuvajaistaan hermostuneena, hänen väsyneen mielensä jatkuvasti unohtaen, ettei metsässä ole hänen lisäksi ketään muuta. Enää.

Astuessaan polulle ja jättäessään kokon valon taakseen Raiwo joutuu kasvokkain varjonsa kanssa. Sitä mukaa kun kokko etäännyy hänen selkensä takana kasvaa varjo hänen edessään. Ennen kuin hän tulee kosketuksiin kuusiseinämän kanssa, jolle se lankeaa, Raiwo pysähtyy. Hänen tihentynyt hengityksensä luo höyrypilviä, jotka sumentavat varjon hetkellisesti. Se ei kuitenkaan katoa mihinkään, vaan varjo jatkaa hiljaista vahtiaan.

”Perkele kun pitää aikuisen miehen säikkyä omaa varjoaan...” Raiwo mutisee, nykien takkinsa kaulusta.

Raiwo nostaa kätensä työntääkseen kuusen oksat jälleen sivuun. Varjo seuraa mestarinsa esimerkkiä, kohottaen oman kätensä.

Se kuitenkin nostaa eri käden kuin Raiwo.

Raiwon kurkottaessa kohti kuusia hänen kätensä ei kohtaa heiveröistä oksaa vaan jotain jämäkämpää. Hän kurtistaa kulmiaan ja työntää kovemmin. Kuin musta huntu, *jokin* pyyhkäisee hänen silmiensä editse ja tarttuu häntä ranteesta. Jokin musta, savumainen. Raiwo kohottaa katseensa, seuraten silmillään savuista raajaa ylöspäin. Hänen edessään häämöttänyt varjo on nyt kääntänyt muodottoman päänsä kohti Raiwoa. Aiemmin varjo oli vain häilyvä ja epäselvä hahmo, mutta nyt se oli alkanut tiivistyä ja tuntuikin todellistuvan silläkin hetkellä kun se tuijotti Raiwoa. Sen silmiin oli syttynyt kaksi kekäleitä, jotka ilmeettöminä porautuivat häneen.

Haukkoen henkeään Raiwo riuhtoo kättään, mutta olento ei päästä irti. Hän yrittää huutaa, mutta hänen kurkustaan nousee vain tukahtunutta kähinää. Hän takoo savusta pimeydeksi muuttunutta raajaa vapaalla kädellään ja yhtäkkiä varjo irrottaakin otteensa. Tästä yllättyneenä

Raiwo menettää tasapainonsa ja kaatuu, ryömien maassa loitommas oliosta. Varjo ei kuitenkaan seuraa häntä ja hetken perääntymisen jälkeen Raiwo pysähtyy ja repii olallaan roikkuvan kiväärin käsiinsä. Hän lataa sen ja tähtää tärisevin käsin kohti varjoa. Latauksen aikaansaama naksahdus on vaimea, lähes olematon, aivan kuin se tulisi paksujen pumpulikerrosten lävitse. Kiväärin toisessa päässä oleva olento seisoo hetken paikallaan, kunnes se alkaa muuttua uudestaan. Hahmon olemus alkaa vääntyillä, sen kasvaessa suuremmaksi. Se laskeutuu kyyryyn, sen kädet muuttuvat epäinhimillisiksi. Lopulta Raiwon edessä on kuin suuri ihmisen irvikuva, lähes apinamaisessa kyyryssä kädet roikkuen juuri ja juuri maanpinnan yläpuolella. Sen pää on laskeutunut kohti maassa makaavaa Raiwoa ja kasvaneet kekäleet tuntuvat polttavan reiän hänen otsaansa.

”Mikä...*helvetti*...!” Raiwo sopertaa ja heristää kivääriään olennolle.

Raiwo yrittää puristaa liipaisinta, mutta kohmeen ja kauhun jähmettämät sormet eivät enää tottele. Varjo seisoo ikuisuudelta tuntuvan ajan liikkumattomana, kunnes se kohottaa kätensä ja sen pitkät, hämähäkkimäiset sormet Raiwon eteen. Täristen hän tuijottaa tuota luonnotonta kättä, kunnes hän riisuu tumpun toisesta kädestään ja nostaa sen olennon kättä kohti. Kämmenet lähestyvät toisiaan.

”*Raiwo...! Raiwo...!*” kaukaisuus huutaa hänelle.

Varjon ja Raiwon sormet koskettavat. Raiwo alkaa huutaa täyttä kurkkua ja ampua. Tyhjiys valtaa hänen näkökenttensä ja hän ampuu kunnes aseesta pääsee enää onttoja naksahduksia. Senkin jälkeen hän jatkaa liipaisimen rajua puristamista kunnes lukuisat kädet tarraavat häneen, repivät aseensa hänen kädestään ja raahaavat takaisin asemalle. Kokko jää yksin sammumaan metsään, kunnes sen valo aamuun mennessä kuolee täysin.

Alf Zeimer

"Mitä anaalisen luonteen suhtautumiseen rahaan tulee, niin löydämme helposti analogian rahan ja ulostuksen pidättämisen välillä. Hänen suhteensa rahaan samoin kuin puhtauteenkin on tavallisesti johdonmukaisuutta vailla."

ديل جلا نم دوش قمل ا

